

MINISTERIET FOR
FAMILIE- OG
FORBRUGERANLIGGENDER

Fødevarerministeriet har ved anmodet om bidrag til besvarelse af følgende af Folketingets Retsudvalg den 8. oktober 2004 stillede spørgsmål:

REU alm. Del – Spørgsmål 5, jfr. almindelig del – bilag 683, 801 og 930 (2003-04):

”Med henvisning til,

at Holger Westergaard, Låsby, for tredje gang er nægtet bevilling af fri proces til domstolsprøvelse af, hvorvidt fratagelsen/indskrænkningen af en ham af Fødevarerministeriet meddelt tilladelse til opdræt af zobel måtte udgøre et erstatningsberettigende ekspropriativt indgreb,
og at Holger Westergaard har indbragt denne afgørelse for Folketingets Ombudsmand, der har givet tilsagn om realitetsbehandling af berettigelsen af Civilretsdirektoratets afslag, bedes ministrene tilkendegive, hvorvidt man vil være indstillet på at suspendere fristen for sagsanlæg (den almindelige forældelsesfrist), indtil 4 uger efter, at der måtte foreligge en afgørelse fra Folketingets Ombudsmand/Den Europæiske Menneskeretsdomstol?”

Bidrag til svar:

Der gælder ingen almindelig frist for anlæggelse af søgsmål. Sådanne frister skal derfor have særlig hjemmel. Der findes ingen hjemmel vedrørende frist for anlæggelse af retssag i de regler, som gælder for hold af zobel.

Erstatningskrav er derimod genstand for forældelse. I forhold til de krav Holger Westergaard kan tænkes at gøre gældende, kan to regelsæt for forældelse blive aktuelle:

1. Selve kravet om erstatning for ekspropriation er undergivet den almindelige 20-årige forældelse i DL 5-14-4, jfr. U 1972.554 H. Der er således ikke umiddelbart fare for at Holger Westergaards krav om erstatning for selve den påstået ekspropriative forvaltningsakt vil blive forældet, selv om sagen eventuelt skulle blive forelagt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol til behandling.

2. Eventuelle afledede krav i forbindelse med sagen vil dog være omfattet af den 5-årige forældelse i § 1 i forældelsesloven af 1908. Dette vil også være tilfældet for krav om erstatning for forvaltningsaktens angivelige ulovlighed.

Ministeriet har ingen mulighed for at suspendere forældelsen af Holger Westergaards krav, hverken i forhold til Danske Lov eller forældelsesloven af 1908, men efter omstændighederne kan retten vurdere at Holger Westergaard i sin forfølgelse af sagen har taget sådanne tilstrækkelige skridt til at gøre kravet gældende, at forældelsen er afbrudt. Derimod har ministeriet mulighed for i forbindelse med en eventuel kommende retssag at undlade at påberåbe sig at kravet er forældet, hvilket får den betydning, at Holger Westergaards krav om erstatning ikke vil blive ramt af forældelse, selv om fristen er overskredet.

Ministeriet ser på nuværende tidspunkt ingen saglig begrundelse for på forhånd at frasige sig muligheden for at rejse en indsigelse om forældelse i en eventuel kommende retssag om et krav, man finder ubegrundet. Beslutningen om, at Holger Westergaard ikke må udvide sin produktion af zobel i forhold til den bestående produktion, er fuldt ud lovhjemlet og resultatet af en sagsbehandling, hvor myndighederne har været overordentligt imødekommende.

Ministeriet vil vurdere sagen på ny, hvis det ud fra et rimelighedshensyn kan begrundes i en afgørelse fra Folketingets Ombudsmand eller Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

At undlade at gøre forældelse gældende i denne sag på det foreliggende grundlag ville rejse spørgsmål i forbindelse med lighedsbetragtninger i forhold til andre sager, hvor ministeriet gør sådanne indsigelser gældende.